

μνηστῆρες νὰ ὁμιλῶσι περὶ μουσικῆς, καὶ, προϊούσης τῆς πόσεως, ὁ Ἰπποκλείδης, ἐθουσιασθεὶς, διέταξε τὸν αὐλητὴν ν' αὐλῇ καὶ ἤρχισεν νὰ χορεύῃ, καὶ ἐφαίνετο πολλὴν ἔχων περὶ τῆς τέχνης αὐτοῦ ὑπόληψιν. Ὁ Κλεισθένης, βλέπων ὅλα αὐτὰ, ἤρχισεν νὰ ἀνησυγῇ. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὁ Ἰπποκλείδης, ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ζαλιζόμενος, εἶπε νὰ φέρωσι τράπεζαν καὶ, κομισθεὶς τῆς τραπέζης, ἀνέβη ἐπ' αὐτῆς καὶ ἤρχισεν νὰ χορεύῃ Δακτυλικὰ σχήματα· ἔπειτα δὲ ἄλλα Ἀττικὰ καὶ ἐπὶ τέλους, μὴ εὐχαριστούμενος εἰς ταῦτα, στηρίξας τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν τράπεζαν καὶ τινάζας τοὺς πόδας εἰς τὸν αἶρα, ἐχειρονόμησε τοῖς σκέλεσιν ἐξαισίως. Τότε ὁ Κλεισθένης, ὅστις ἔτι ἀπὸ τῶν πρώτων καὶ δευτέρων ὀρχήσεων εἶχε ψυχοκινήσας τὸν μνηστῆρα τοῦτον καὶ εἶχεν ἀποφασίσαι νὰ μεταβάλῃ ἐκλογὴν, ἀλλὰ κατεῖχε ἑαυτὸν, μὴ θέλων νὰ ἐκραγῇ, ἰδὼν ἤδη αὐτὸν χειρονομούντα τοῖς σκέλεσιν, δὲν εἰμπόρεσε νὰ κραταῖθῃ, καὶ, εἰς τὴν Τισάνδρου, ἀνέκραξε μετ' ὀργῆς, ἀπορχήσατό γε μὴν τὸν γάμον α, δηλαδὴ ἔχαιες, φίλατα, τὴν νύμφην, ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης περὶ τὸν χορὸν ἐπιτηδειότητος. Ὁ δὲ Ἰπποκλείδης ἀπήντησεν, « οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδη. » Ἡ ἱστορία δὲν ἀναφέρει, ἂν καὶ ἀφοῦ διελύθη ἡ μέθη του, τὴν αὐτὴν εἰδείξαι φιλόσοφον ἀδιαφορίαν.

Νεώταται πολιτειογραφικαὶ περὶ τῆς Ἀρκτῶος Ἀμερικῆς εἰδήσεις.

Αἱ ὁμοσπονδοὶ πολιτεῖαι τῆς Ἀρκτῶος Ἀμερικῆς ἐπιχειροῦσι, κατὰ πᾶσαν δεκαετίαν, τὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν κατοίκων αὐτῶν, καὶ δαπανῶσι, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας ταύτης χρήματα οὐκ ὀλίγα. Εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1850 ἔτους, τὴν πρὸ μικροῦ συμπληρωθεῖσαν καὶ δημοσιευθεῖσαν, ἔδωκεν ἡγεῖν ἑπτὰ ἑκατομμύρια καὶ διακόσιαι πεντήκοντα χιλιάδες φράγκων, τοσοῦτον λόγον ἄξιός θεωροῦσι τὰς εἰδήσεις ταύτας. Τοῦτο μᾶς ἐνθάρμυσεν, ὅτι, φιλόπονος τις ἄνθρωπος παρ' ἡμῖν ἠθέλησε νὰ ἀναλάβῃ πρό τινας οἴκους τὸν ἀγῶνα τοῦ νὰ συλλέξῃ πολιτειογραφικὰς εἰδήσεις περὶ τῶν διαφόρων τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχιῶν, ἀλλὰ ἐνόμισεν συγχρόνως ἀπαραίτητον νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ τότε ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ὄθεν, προσελθὼν ἐπὶ τούτῳ πρὸς αὐτόν, τὸν ἐνεχείρησε τὴν ἀναφορὰν του καὶ τὸν εἶπεν, εἰς δύο λέξεις, « τί περιέχει ἡ αἴτησις, πεποιθὼς, ὅτι πλείονα ἀνάπτυξις περὶ ἐπιχειρήματος τοιοῦτον χρησίμου καὶ αὐτοδικοιολογήτου εἶναι περιττή. Ἀλλὰ πόσον ἐξεπλάγη, ὅτε ὁ ὑπουργὸς τὸν ἤρώτησεν, εἰς τί εἰμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ τὸ βιβλίον τὸ ὑποῖον μελετᾷ νὰ ἐκδώσῃ! Ὁ λόγιος ἄνθρωπος ἐθεώρησε ματαίαν πᾶσαν εἰς τοιαύτην ἐρώτησιν ἀπόκρισιν, καὶ ἀναλαβὼν τὴν αἴτησιν, χαιρετίσας καὶ φορέσας τὸν πῖλόν του, ἀπῆλθε, καταλιπὼν τὸν ὑπουργὸν ἀπορῶντα διὰ τὴν ἰδιωτοπρίαν τοῦ υποβαλόντος τὴν πρότασιν ἐκείνην καὶ μέχρι

τῆς σήμερον βεβαίως ἀγνοοῦντα τίς ἢ ἐξ αὐτῆς ὠφέλεια. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ, ἐπειδὴ φρονοῦμεν, ὅτι οἱ ἀναγνώσται τῆς Πανδώρας ὄχι μόνον τὰς περὶ Ἑλλάδος πολιτειογραφικὰς εἰδήσεις ἠθέλων, θεωρήσει διδακτικωτάτας, ἀλλὰ μετὰ πλείστης περιέργειας διεξέρχονται καὶ τὰς περὶ ξένων χωρῶν, μάλιστα χωρῶν, αἰτινες, οὐ πρὸ πολλοῦ ἀναλαβούσαι τὴν αὐτονομίαν, ὅσημέραι θαυμασίως προΐχονται, ἐνομήσαμεν καλὸν νὰ περιλάβωμεν ἐνταῦθα τὰ κεφαλαιωδέστατα πορίσματα τῆς ἐπισήμου ἐκθέσεως περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὁμοσπονδίων πολιτειῶν τῆς Ἀρκτῶος Ἀμερικῆς.

Εἶναι γνωστὸν μετὰ πόσον παραδόξου ταχύτητος αὐξάνει ὁ πληθυσμὸς τῶν πολιτειῶν αὐτῶν, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀνέλαβον τὴν ἀνεξαρτησίαν. Ὁ πληθυσμὸς οὗτος, ὅστις, περὶ τὰ τέλη τῆς προηγουμένης ἑκατονταετηρίδος μόλις συνέκειτο ἐκ 2,000,000 ψυχῶν, ἐν ἔτει 1820 συνεποσοῦτο ἤδη εἰς 10,050,000· ἐν ἔτει 1830, εἰς 13,243,407· ἐν ἔτει 1840, εἰς 17,069,453· καὶ τῇ 1 Ἰουνίου 1850, ὅτε ἐγένετο ἡ προκατεῖνη τελευταία ἀπαρίθμησις, εἰς 23,346,301. Εἶναι δὲ καὶ τοῦτο μάλιστα λόγου ἄξιον, ὅτι ἡ αὐξήσις αὕτη, προϊόντος χρόνου, ἀποβαίνει βαρύνουσα, οὐχὶ ἀσθενεστέρη. Ἰδίως δὲ ἡ ἀναλογία τῆς ἐπιδόσεως, ἀπὸ τῆς 1 Ἰουνίου 1840 μέχρι τῆς 1 Ἰουνίου 1850, εἶναι πολὺ μεγαλητέρα ὅλων τῶν προηγουμένων δεκαετηρίδων, ἐκτὸς τῆς ἀπὸ τοῦ 1800—1810 μεσολαβήσασας· διότι εἰς μὲν τὴν τελευταίαν ταύτην περίοδον, ὁ πληθυσμὸς πῦξεν κατὰ 36 καὶ 45/100 τοῖς ἑκατόν, ἀπὸ δὲ τοῦ 1840 μέχρι τοῦ 1850, κατὰ 36 καὶ 1/4 τοῖς ἑκατόν. Ἡ δὲ δεκαετής αὕτη ἀναλογία, εἰς ἐτησίαν ἀναγομένη, δίδει κατὰ μέσον τὸν ὅρον 4 περίπου τοῖς ἑκατόν, ἥτοι ὀκτάκις ἢ ἐννεάκις πλείονα ἢ εἰς τὴν Γαλλίαν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ πληθυσμὸς αὐξάνει βραδύτερον ἢ οὐ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Ῥωσίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Αὐστρίᾳ καὶ ἐν Πρωσίᾳ.

Οὐδὲν ἥττον πιθανώτατον εἶναι, ὅτι, ἐντὸς τῆς σαράκοντα ἐνιαυτῶν, ὁ πληθυσμὸς τῶν ὁμοσπονδίων πολιτειῶν τῆς Ἀρκτῶος Ἀμερικῆς θέλει ὑπερτερῆσαι τὸν ὅλον τῆς δυτικῆς Εὐρώπης πληθυσμόν, εἴαν περιορίσωμεν ταύτην εἰς τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Βελγίαν, Ὁλλανδίαν καὶ Ῥωσικὴν Χερσόνησον, διότι ὁ πληθυσμὸς εἶναι ἀκόμη ἀραιώτατος εἰς τὰς πολιτείας ἐκείνας. Ἡ ὅλη τῆς Ἀμερικανικῆς ἐπικρατείας ἐπιφάνεια, ἡ ἤδη ἀπὸ μιᾶς θαλάσσης μέχρι τῆς ἄλλης ἐκτετατωμένη, σύγκειται 1) ἀπὸ 31 πολιτειῶν· 2) ἀπὸ χωρῶν ὀργανισμένων μὲν, μὴ ἀποτελουσῶν ὅμως ἐτι ἰδίαν πολιτείαν, ἀλλ' ἐξαιτωμένων ἀπὸ τῆς κεντρικῆς ὁμοσπονδίας κυβερνήσεως· 3) ἀπὸ χωρῶν ἐρήμων καὶ ἀνοργανιστῶν· ὁ μέσος ὅρος λοιπὸν τῶν κατοίκων εἰς τὰς 31 πολιτείας εἶναι 15½ κατὰ πᾶν τετραγωνικὸν μίλιον, ἥτοι 6 κατὰ πᾶν τετραγωνικὸν χιλιόμετρον· ὁ δὲ μέσος ὅρος τῆς ὅλης ἐπικρατείας, περιλαμβανομένων δηλαδὴ οὐ μόνον τῶν πολιτειῶν καὶ τῶν ὀργανισμένων χωρῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐρήμων καὶ ἀνοργανιστῶν, καταβαίνει εἰς 7 καὶ 1/5 κατὰ πᾶν τετραγωνικὸν μίλιον, ἥτοι ὀλιγώτερον τῶν 3 κατὰ πᾶν τετραγωνικὸν χιλιόμετρον· ἐνῶ εἰς τὴν

Γαλλίαν ὁ μίσος ὁρος ἀναβαίνει εἰς 68 κατὰ πᾶν τετραγωνικὸν χιλιόμετρον· καὶ εἶναι μὲν εἰς τὴν Ἰβηρικὴν Χερσονήσον ὁ πληθυσμὸς κατὰ τὸ ἡμισυ ἐκραιότερος τοῦ Γαλλικοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ὀλλανδίαν καὶ τὸ Βέλγιον εἶναι πυκνότερος, εἰς Βέλγιον μάλιστα κατὰ διπλάσιον καὶ ἐπέκεινα λόγον ἢ ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐκ τῶν 23,246,301 κατοίκων τῆς Ἀμερικανικῆς ἐκείνη· ἐπικρατείας, μέλανες ἢ ὑπομέλανες δὲν εἶναι εἰμὴ 3,612,899, οἱ λοιποὶ ὅλοι εἶναι λευκοί. Εἶναι δὲ περιεργότατον τοῦτο, ὅτι οἱ λευκοὶ κολλαπλασιάζονται πολὺ ταχύτερον ἢ οἱ μελάγχροες· κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα, 1840—1850, οἱ λευκοὶ ἐπολλαπλασιασθήσαν κατὰ λόγον τῶν 38 τοῖς 100· οἱ δὲ μελάγχροες μόνον κατὰ λόγον τῶν 26 τοῖς 100. Εἶναι ἀκαθές, ὅτι ἡ ἐξ Εὐρώπης ἐποικίσις προστίθῃσι τὴν σήμερον ἀξιόλογον ποσὸν εἰς τὴν φυσικὴν γονοποιάν τῆς λευκῆς φυλῆς, διότι, κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα, υπολογίζεται, ὅτι ἐπώκισαν εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν ἐπικράτειαν 1,542,850 Εὐρωπαῖοι. Ἀλλ' ὅπως δὴ ποτε, ἡ ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ταύτῃ ὑπεροχὴ τῆς λευκῆς φυλῆς εἶναι ἀναμφισβήτητος, αὐξάνουσα καὶ ἀριθμητικῶς καθ' ἑκάστην, διότι, τῷ 1790, ὑπῆρχον αὐτόθι 420 λευκοὶ πρὸς 100 μέλανες ἢ ὑπομέλανες, ἤδη δὲ ἡ ἀναλογία αὕτη εἶναι ὡς 526 πρὸς 100.

Ἐκ τῶν 3,612 899 μελάνων ἐκείνων ἢ ὑπομελάνων, τὰ ἐπτά ὄγδοα εἶναι δούλοι, καὶ μόνον 428, 637 ἐλεύθεροι· ἀλλ' οὐδὲν ἥττον ἡ δουλεία θέλει βαθυκῶν ἐξαλειφθῇ εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικὴν. Αἱ πολιτεῖαι ὅσαι δὲν ἔχουσι δούλους ἐπιζητοῦσι τὴν κατήρησιν τῆς λύμης ταύτης, αἱ δὲ πολιτεῖαι αὗται εἶναι καὶ καθ' ἑκάστην ἀποβαίνουσιν ἰσχυρότεραι τῶν πολιτειῶν ὅσαι ἔχουσι δούλους. Ναὶ μὲν εἰς τὰς ἐξ βορειότερας παρὰ τὴν Ἀτλαντικὴν πολιτείας, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν λεγομένην Νέαν Ἀγγλίαν, ἀπασαι δ' εἰσὶν ἐλεύθεραι καὶ θερμότεραι τῆς δουλείας ἐντίπαλοι, ὁ πληθυσμὸς δὲν κῆξῃσεν, ἐν τῇ τελευταίᾳ δεκαετηρίδι, εἰμὴ κατὰ 22 τοῖς ἑκατόν· ἀλλ' εἰς τὰς τρεῖς πολιτείας τῆς μέσης Ἀτλαντικῆς παραλίας, τὴν τοῦ Νέου Ἑβράκου, τῆς νέας Ἰερσέως καὶ τῆς Πεννσυλουανίας, αἵτινες περιλαμβάνουσι τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου τῆς Ἀμερικανικῆς ἐπικρατείας πληθυσμοῦ, ἡ αὐξήσις αὐτοῦ, ἐν τῇ αὐτῇ περιόδῳ, ἐγένετο κατὰ λόγον τῶν 30 τοῖς ἑκατόν, ἐνῶ εἰς ὅλας τὰς σωματοτρόφους πολιτείας τῆς μεσημβρινῆς Ἀτλαντικῆς παραλίας, ἡ αὐξήσις τῶν κατοίκων δὲν ὑπερέβη τὰ 19 τοῖς ἑκατόν. Εἰάν δὲ ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας ταύτης μεταβῶμεν εἰς τὰς δυτικὰς χώρας, εὐρίσκομεν, ὅτι, εἰς μὲν τὰς ἐλευθέρους πολιτείας ὁ πολλαπλασιασμὸς ὑπῆλθε κατὰ 59 τοῖς ἑκατόν, εἰς δὲ τὰς σωματοτρόφους, μόνον κατὰ 48· ἡ δ' ἐπὶ τοῦ Βέρνικου Ὠκεανοῦ Καλιφορνία, ἡ μὴ ἔχουσα δούλους, προάγεται ὡς πλείους γιγαντιαῖς βημασι. Παρεκτός τούτου, αἱ πιθανότητες πρὸς ἔδυσιν νέων ἐλευθέρων πολιτειῶν εἶναι πολὺ μεγάλαι· καὶ αἱ πιθανότητες πρὸς ἔδυσιν σωματοτρόφων. Τελευταῖον ἡ ἰσοσταθμία ἥτις ἐτάχθη μέχρις ἐσχά-

τως περὶ τὴν ἐν τῇ ὁμοσπονδικῇ Γερουσίᾳ ἀντιπρὸςώπεις ἐκτέρας τῆς τάξεως τῶν πολιτειῶν ἐξέλιπεν ἤδη καὶ ὑπερέσχυσαν αἱ ἐλεύθεραι πολιτεῖαι.

Θαυμαστὴ δὲ μάλιστα εἶναι ἡ αὐξήσις τοῦ ἀστυκοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ ἀληθὲς σφριγὼν καὶ σφραδάζον ἐκεῖνο ἔθνος προσέβη καὶ κατὰ τοῦτο μὲ ταχύτητα ἀνήκουστον εἰς τὰ χρονικά τῆς ἱστορίας. Τῷ 1790, δὲν ὑπῆρχον εἰς ἅπασαν τὴν χώραν εἰμὴ τρεῖς πόλεις ἔχουσαι ὑπὲρ τὰς 20,000 κατοίκων, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡ τότε πρωτεύουσα Φιλαδέλφεια δὲν εἶχεν εἰμὴ 43, 000. Σήμερον ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Ὁμοσπονδίᾳ ἐπτά πόλεις τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ὑπερβαίνουσι τὰς 100, 000· καὶ ἐκ τούτων τὸ Νέον Ἑβράκον περιλαμβάνει 650,000, καθ' ἅπασαν δὲ τὴν Εὐρώπην μένον τὸ Λονδίον καὶ αἱ Παρίσιοι ὑπερτεροῦσιν αὐτοῦ. Αἱ δεκατέσσαρες πολυανθρωπότεραι πόλεις τοῦ Αὐστριακοῦ κράτους περιλαμβάνουσιν ἐν ὅλοις, 1,372 000 ψυχάς· εἰς δὲ τὰς δεκατέσσαρας κυριώτερας ἐστίαις τῆς Ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας συναγελάζονται ἤδη περὶ τὰ 2 ἑκατομμύρια. Ἡ γιγαντώδης αὕτη αὐξήσις τοῦ ἀστυκοῦ πληθυσμοῦ θέλει ἐπιφέρει πιθανώτατα, τοῦ καιροῦ προέχοντος, σπουδαία πολιτικὰ ἀποτελέσματα. Ἡ ἀπόλυτος δημοκρατία δύναται νὰ συντηρηθῇ εἰς χώραν ἀραιῶς κατοικημένην, ἐν ᾗ ἡ γεωργία, κυριωτάτη οὕτα τῶν κατοίκων ἐνασχόλησις, διατηρεῖ τὴν ἀπλότητα τῶν ἠθῶν· ἀλλ' εἶναι σφόδρα ἐκείνῳ ἀνέμορον ἂν εἰμπορῇ ἐπὶ πολλὸν χρόνον νὰ ἰσχύσῃ εὐλακρινῶς εἰς χώρας ἐν αἷς ὑπάρχουσι πολλαὶ μεγάλαι πόλεις καὶ ἐπομένως πολυπραγμοσύνη καὶ πολυτέλεια βίου. Τὰ δύο ταῦτα προσόντα τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι βεβαίως ἀπαρκήματα εἰς τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐπίδοσιν, ἀλλὰ, κατὰ δυστυχίαν, μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον, ἀείποτε συνεπεισθήγον καὶ τὴν ἠθικὴν διεφθοράν μιᾶς μοίρας τῶν κατοίκων· ἡ δ' ἠθικὴ αὕτη διεφθορά εἶναι ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν ἀπεριόριστον ἐλευθερίαν πάντων, δι' ἧς μάλιστα χαρακτηρίζεται ἡ ἀπόλυτος δημοκρατία.

Εἴπομεν, ὅτι ἡ ἀπερίθμησις τοῦ κατὰ τὸ 1850 ἔτος Ἀμερικανικοῦ πληθυσμοῦ ἀπέβη δαπανηροτάτη. Τοῦτο ὁμῶς διότι ἡ ἐργασία δὲν περιορίσθη εἰς τὴν ἐξοκρίδωσιν τοῦ πληθους τῶν κατοίκων, ἀλλὰ καὶ ἄλλων πολλῶν πολιτειογραφικῶν γεγονότων, περιεργοτατων, ἐξ ὧν σημειοῦμεν ἐνταῦθα τινάς. Τὸ καλλιεργούμενον μέρος τῆς χώρας συμποσοῦται εἰς 45 ἑκατομμύρια μωριομέτρων (hectares), ποσὸν ἴσον, παρὰ ἐν ὄγδον, μὲ τὴν ὅλην ἐπιφανείαν τῆς Γαλλίας, πολὺ ὁμῶς ἀνώτερον τοῦ καλλιεργουμένου καὶ καλλιεργησίμου αὐτῆς μέρους· ἀλλὰ τὸ ποσὸν ἐκεῖνο δὲν εἶναι εἰμὴ τὸ δέκατον ὄγδον τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ Ἀμερικανικοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει 830 ἑκατομμύρια μωριομέτρων. Ἐξακολουθεῖ δὲ ἡ ἐκχέρσωσις μετὰ πλείους δραστηριότητος καὶ ἡ γεωργικὴ παραγωγή εἶναι μεγάλη. Σημειωτέον ὁμῶς, ὅτι, κατὰ τοῦτο, αἱ ὁμοσπονδοὶ πολιτεῖαι ὑπερτεροῦσι τὴν Εὐρώπην· μάλιστα διὰ τὸ πλῆθος τῶν κτηνῶν παντός εἴδους τὰ ὁποῖα τρέφουσιν ἢ τοῦ εἴτου τὸν ὁποῖον συλλέγουσιν. Αἱ πολιτεῖαι ἐκεῖναι δὲν παράγουσιν εἰμὴ 40 ὡς 45 ἑκατομμύρια ἑκατολίτρων σί-

του, ὃ ἐστίν, ἀφαιρέσεισθαι τῆς σπορᾶς, ἡμιόλιον ἐκατόλιτρον κατὰ κεφαλὴν· ἐνῶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία παράγουσι πλείωτερα. Ἀλλ' αἱ ὁμοσπονδοὶ πολιτείας συγκομίζουσι 200 ἐκατομμύρια ἐκατολίστρων ἀραβοσίτου, ἡ δὲ δαψιλὴς αὕτη παραγωγὴ οὐ μόνον ἀφθόνους περιέχει αὐταῖς πόρους διατροφῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κτηνοτροφίαν συντελεῖ, καὶ εἰς κατασκευὴν οἰνοπνευμάτων, καὶ εἰς ἐξαγωγὴν. ἔχουσι δὲ τοῦλάχιστον 900 κερκασφάρα ζῶα ἐπὶ 1000 κατοίκους, ἐνῶ ἡ Γαλλία, ἥτις κατὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἡ ἀπορωτέρα τῆς Εὐρώπης χώρα, μόλις ἔχει 300· ἔχουσι 1800 χοίρους ἐπὶ 1000 κατοίκους, ἡ δὲ Γαλλία οὐδ' 150. διὰ δὲ τοῦτο οἱ Ἀμερικανοὶ πωλοῦσι μέγα ποσὸν ταρίχου εἰς τὴν στερεομένην κρέατος Εὐρώπην· μόνη ἡ Ἀγγλία λαμβάνει 35 ἕως 40 ἐκατομμύρια χιλιογράμμων Ἀμερικανικοῦ ταρίχου.

Σακχαρώς ἡ βόρειος Ἀμερικὴ παράγει 32 ἐκατομμύρια, 759,000 λίτρας, οἴνου δὲ 6,358 ἐκατόλιτρα. Ἀλλὰ ὁ οἶνος οὗτος εἶναι κατώτερος τοῦ μετρίου, καὶ διὰ τοῦτο μεγάλη κατανάλωσις Γαλλικῶν καὶ Ἰσπανικῶν οἴνων γίνεται εἰς τὰς πολιτείας ἐκεῖνας. Εἶναι δὲ παράδοξον, ὅτι μέχρι τοῦδε ἡ χώρα αὕτη, τοῦλάχιστον τὰ κατὰ πρῶτον ὑπὸ τῆς ὁμοσπονδίας καταληφθέντα αὐτῆς τμήματα, δὲν εἰμπόρεσαν νὰ δώσωσιν οἶνον πότιμον, ἀν καὶ πολλοὶ καὶ νοήμονες κατεβλήθησαν ἐπὶ τούτῳ ἀγῶνες. Ἡ ἀμπέλος, ἥτις εἶναι αὐτόθι ἐπιχωρία, φύεται τοσοῦτον λαμπρά, ὥστε οἱ Σκανδιναῖοι, οἱ ἰκινὰς ἐκατονταετηρίδας πρὸ τοῦ Κολόμβου ἐπιπλεύσαντες εἰς τὴν νέαν ἐκείνην Ἠπειρόν, τὴν ἀμπέλον πρὸ πάντων αὐτῆς ἐθαύμασαν καὶ ὠνόμασαν τὴν χώραν Vinland, ὃ ἐστὶ χώραν τῆς ἀμπέλου. Αἱ βότρυς τῆς σταφυλῆς εἶναι μέγισται, ἀλλ' ὁ καρπὸς εἶναι κακὸς καὶ ὁ ἀπ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενος οἶνος ἀθλιός. Μέχρι τοῦδε τὰ ἐξ Εὐρώπης αὐτόθι μεταφυτευθέντα φυτευτήρια τάχιστα ἀποβᾶλλουσι τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ποιότητα. Ἀλλ' οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι ἐπίμονοι ἄνθρωποι καὶ ἐπὶ τέλους θέλουσι πιθανώτατα εὐδοκμήσει.

Ἀξιοσημείωτος εἶναι καὶ τῆς βιομηχανίας ἡ ἐπίδοσις. Ἡ ἀξία τῶν βαμβακουργημάτων συμποσοῦται ἤδη εἰς 334 ἐκατομμύρια περίπου φράγκων ἀναλίσκονται δὲ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς βιομηχανίας 640,000 δέματα (μπάλες) βαμβακίου, ἥτοι τὸ ἐν τέταρτον τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ ἀκατεργάστου βαμβακίου, ὅσον παράγει ἡ χώρα. Οἱ Ἀμερικανοὶ λοιπὸν κατεργάζονται πολὺ περισσότερον βαμβάκιον ἢ οἱ Γάλλοι, διότι αἱ 460,000 τῶν δερμάτων ἐκείνων ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 117 ἐκατομμύρια χιλιογράμμων, ἡ δὲ Γαλλία δὲν μεταχειρίζεται εἰς τὴν βιομηχανίαν ταύτην εἰμὴ 60,000,000 χιλιογράμμων περίπου. Εἶναι ἀλαθές, ὅτι ἂν κατὰ τὴν ποσότητα ᾔκειναι ὑποδεστέρα, ὑπερτερεῖ κατὰ τὴν ποιότητα, διότι τὰ ἀνθοδαφῆ αὐτῆς βαμβακῆρα θεωροῦνται ὡς ἀπαράμιλλα. Ἀφ' ἑτέρου οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι κατώτεροι τῶν Ἀγγλων. Τὰ βαμβακῆρὰ ὑφάσματα ὅσα κατασκευάζονται εἰς τὰς ὁμοσπονδίας πολιτείας ἤθελον ἀποτελέσει μῆκος 700,000 χιλιομέτρων, ἥτοι μῆκος ἐπτά καὶ δεκάκις καὶ ἡμισυ μεγαλῆτερον τῆς ὅλης περι-

φερείας τοῦ πλανήτου μας, καὶ τοῦτο, μὴ περιλαμβανομένων 12,600,000 χιλιομέτρων νήματος. Ἀλλ' ἡ Ἀγγλία ἐξάγει ὑφάσματα μὲν βαμβακῆρὰ διπλάσια σχεδὸν τῶν εἰς τὰς ὁμοσπονδίας πολιτείας κατασκευαζομένων, νήματος δὲ ἐτι πλέον ἢ διπλάσιον. Ἐρχισαν ὁμῶς ἤδη, ὡς πρὸς τὰ κατώτερα εἶδη, οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ συναγωνίζονται μὲ τοὺς Ἀγγλους εἰς τὰς Ἀσιανὰς ἀγοράς. Καὶ ἡ κατασκευὴ δὲ τῶν μαλλίνων λαμβάνει ὁσημέραι πλείονα παρ' αὐτοῖς ἐπίδοσιν. Τῷ 1859 κατηναλιώθησαν εἰς αὐτὴν 32 ἐκατομμύρια χιλιογράμμων ἀκατεργάστου μαλλίου, καὶ ἡ ἀξία τοῦ προϊόντος συνεποσώθη εἰς 233 ἐκατομμύρια φράγκων.

Εἰς τὰς ὁμοσπονδίας πολιτείας δημοσιεύονται ἐφημερίδες πλείωτεραι ἢ ἀλλοῦ που τῆς γῆς· ὁ ὅλος ἀριθμὸς αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς 2650, τῶν δὲ περιοδικῶν συγγραμμάτων μόνον εἰς 150. Τὰ δὲ δύο ταῦτα ποσὰ ἀναλογιζόμενα πρὸς τὸ ὅλον πλῆθος τῶν ἐλευθέρων κατοίκων, δίδουσι 1 ἐφημερίδα ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα πρὸς 7161 ἀνθρώπους. Ἀναλογίζομεν δὲ πρὸς τοὺς ἐλευθέρους μόνον, διότι οἱ δούλοι δὲν ἔξεύρουσι νὰ ἀναγινώσκωσιν.

Ἐν γένει δὲ παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ ἰσχὺς τῶν ὁμοσπονδίων πολιτειῶν προάγεται καθ' ἐκάστην μὲ θαυμαστὴν ταχύτητα, ὥστε μετ' ὀλίγον, εἰς τὰς ἤδη ὑπαρχούσας μεγάλας πολιτικὰς καὶ βιομηχανικὰς δυνάμεις, θέλει προτεθῇ καὶ ἄλλη μία, ὅπερ δὲν εἶναι κακὸν οὐδὲ διὰ τὰς μικράς.

ΤΟ ΧΡΥΣΟῦΝ ΡΟΔΟΝ.

Τὴν 9 Μαρτίου ε. ε. ἐτέλεσεν ὁ Πάπκς ἐν Ῥώμῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Χρυσοῦ ρόδου, ἀμέσως πρὸ τῆς λειτουργίας τῆς τετάρτης τῆς τεσσαρακοστῆς Κυριακῆς, τὴν ὁποίαν οἱ δυτικοὶ ὀνομάζουσιν ἐκ τούτου, Κυριακὴν τῶν ρόδων.

Ἡ περίεργος αὕτη τελετὴ ἀνατρέχει εἰς ἐποχὴν παναρχαίαν. Τὸ χρυσοῦν ρόδον πέμπεται ἐντὸς τοῦ ἔτους εἰς ἡγεμόνα, ἢ, συνηθέστερον, εἰς ἡγεμονίδα τινὰ καθολικὴν· μεταξὺ δὲ τῶν ἡγεμονίδων, αἵτινες, κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, ἔλαβον τὸ ρόδον τοῦτο, δυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τὴν μητέρα τοῦ σημερινοῦ βασιλέως τῆς Σαρδηνίας καὶ χήραν τοῦ βασιλέως Καρόλου Ἀλβέρτου, ἐτι δὲ καὶ τὴν βασίλισσαν τῆς Νεαπόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Πάπας προέφερε ρόδον, εὐλογηθὲν ὑπ' αὐτοῦ εἰς Γαλήτην κατὰ τὴν Τεσσαρακοστὴν τοῦ ἔτους 1849. Ὅταν τὸ χρυσοῦν ρόδον δὲν ἀπονεμηθῇ εἰς κανένα κατὰ τὴν διάρκειαν ὀλοκλήρου ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εὐλογίας του, τότε εὐλογεῖται πάλιν ἐκ νέου τὸ ἐρχόμενον ἔτος, μὴ ἀντικαθιστάμενον πλέον δι' ἄλλου, εἰμὴ ἀφοῦ τοῦτο δοθῇ. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται πῶς οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐν Ῥώμῃ δημοκρατικῆς κυβερνήσεως ἠδυνήθησαν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1849, νὰ κλέψωσι τὸ χρυσοῦν ρόδον, τὸ ὁποῖον ἐφυλάσσετο εἰς τὸν θησαυρὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Ἰδοὺ δὲ πῶς τελεῖται ἡ εὐλογία. Τὸ Χρυσοῦν ρόδον